

Designing a model for attracting sports investors with an economic-social security approach

Hassan Humayun¹ , Javad Mohammadkhani² , Kazem Cheraghbirjandi³ ,
Azam Babakirad²

1- PhD student, Department of Physical Education and Sports Sciences, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

2- Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

3- Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran

Receive:

13 October 2024

Revise:

12 December 2024

Accept:

12 December 2024

Abstract

The aim of the present study is to design a model for attracting sports investors with a socio-economic security approach. The research method is applicable in accordance with its purpose and of descriptive-correlational type. The statistical population of the present study is faculty members sports management and economics who are experts in the field of socio-economic security, and experts and specialists in the field of sports economics; the sampling was carried out purposefully, and was 16 times the number of questions of the variable with the highest number of questions (9 questions in the contextual factors variable) estimated at 144 people. 160 questionnaires were distributed in order to ensure the receiving of the appropriate number of responses; and out of the 154 received questionnaires, 150 fully answered questionnaires were entered into the analysis process. The data collection method is a questionnaire. SPSS and PLS software were used in data analysis. The results of the factor analysis of the structures of each of the six main variables (causal factors, background factors, intervening factors, pivotal phenomenon, strategies, and consequences) showed that all components have a significant explanatory role. Path analysis also showed that the relationships between the six main variables in the sequence of five levels (causal conditions, background factors, intervening factors, pivotal phenomenon, strategies, and consequences) from independent variables to dependent variables are positive and significant, and the conceptual model has a good fit. Based on the research findings, it can be said that if investors are assured of the security of their investment, they will be more eager to invest in the field of sports; and in order to make investments, they should pay attention to strategies such as providing the necessary legal support for investment, and e-commerce investment security allowed for investors.

Keywords:

Investor attraction,
financial sponsors,
financial security,
economic security,
sports investment

Please cite this article as (APA): Humayun, H., Mohammadkhani, J., Cheraghbirjandi, K. and Babakirad, A. (2025). Designing a model for attracting sports investors with an economic-social security approach. *Journal of value creating in Business Management*, 5(1), 222-240.

<https://doi.org/10.22034/jvcbm.2024.483082.1441>

Authors retain the copyright and full publishing rights.

Published by Research Center of Resource Management Studies and Knowledge-Based Business. This article is an open access article licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

Publisher: Research Center of Resource Management Studies and Knowledge-Based Business

Corresponding Author: Javad Mohammadkhani

Email: jmohammadkhani66@gmail.com

Extended Abstract

Introduction

The sports industry has become one of the largest global industries due to its positive social, cultural and economic impacts; and for most countries this industry is an important source of economic activities, income generation, job creation and international trade (Rezaei, 2021). This industry is a global phenomenon and one of the largest and most important industries in the world, accounting for 2.5% of international trade (Emami et al, 2022). Today, sports is an extremely attractive industry. A billion-dollar industry with high growth over a decade, which is growing rapidly as one of the world's leading industries (Bayarslan, 2023). In this regard, the sports industry has become doubly important for all governments because various goals are pursued through sports in the direction of economic, political, social and health improvement; and if there is proper management and structure, these goals can be achieved. In other words, today, the widespread use of the sports industry is considered as a tool for development in economic, social, political and other dimensions. Therefore, the need to explain the factors affecting economic growth and development can be effective in achieving the strategic goals and policies of countries (Sajadi et al, 2017).

There are different paths to achieving economic growth, one of which is the field of sports and subsequently attracting sports investors and ultimately the country's economic growth with the inflow of capital (Wikner & Backstrand, 2018). In this regard, various factors are effective in attracting sports investors; and identifying their role and position helps the country's sports policymaking system to use appropriate policy solutions to attract capital and compensate for the lack of domestic resources necessary for the growth and development of national sports (Gholamian et al, 2023). However, what encourages domestic investors to stay and invest more and attracts foreign investors is investment security, which has become one of the main concerns in the international economic system. Investment security is defined as the availability of a set of legal, administrative, social, political and economic factors that create reassuring conditions for starting, operating and continuing investment activities and prevent the occurrence of factors that disrupt peace of mind during the above stages (Ghasemian, 2001).

Therefore, considering the importance of investing in sports and its numerous benefits in terms of the health of individuals in society, participation in competitions and medal winning, contributing to economic growth, etc.; as well as the lack of domestic studies in the field of examining the impact of various aspects of security on attracting sports investors and in general the security of investment in sports in the country, it seems necessary to present an applicable model based on scientific findings in order to improve the current state of investment in national sports and help in the process of attracting sports investors. Therefore, the basic question in this study is: What is the applicable model for attracting sports investors with an economic-social security approach?

Theoretical Framework of Investment in Sports

Investment in the sports industry also brings benefits to society in terms of social, cultural and political aspects. Perhaps what prevents investors from investing in this profitable industry is that the benefits of investing in sports remain unknown; it is hoped that the authorities will make more efforts to introduce the benefits of investing in the sports industry through various programs so that they can direct stray capital towards this industry (Wang, 2021).

Investment Security

Investment security is essentially a public good created by the government and its dimensions go far beyond reducing risk or uncertainty. Its realization requires an institutional framework

of economic, social, political, legal and administrative conditions that attract the trust of savers and investors, and ensure the safety of individuals and the legal security of transactions (Kwilinski et al, 2020).

Ocholi (2023) examined foreign direct investment and national security: An analysis of economic relations between Nigeria and China. It showed that China and Nigeria benefit from foreign direct investment and its effects on economic security.

Dougblay et al, (2023) examined the factors limiting investment activity in the sports industry, for example international football competitions in Russia. They stated that for systematic and rational investment activities in sports, it is necessary to resort to a larger scale implementation of mechanisms regulated for a specific sport because when training centers are established on the basis of professional sports clubs, they can not only play a role in national sports education, but also improve the state of sports management in the country and promote sports coaches and referees.

Research Methodology

The research method is applicable in accordance with its purpose and of descriptive-correlational type. The statistical population of the present study is faculty members sports management and economics who are experts in the field of socio-economic security, and experts and specialists in the field of sports economics; the sampling was carried out purposefully, and was 16 times the number of questions of the variable with the highest number of questions (9 questions in the contextual factors variable) estimated at 144 people. 160 questionnaires were distributed in order to ensure the receiving of the appropriate number of responses; and out of the 154 received questionnaires, 150 fully answered questionnaires were entered into the analysis process. The data collection method is a questionnaire.

Research findings

SPSS and PLS software were used in data analysis. The results of the factor analysis of the structures of each of the six main variables (causal factors, background factors, intervening factors, pivotal phenomenon, strategies, and consequences) showed that all components have a significant explanatory role. Path analysis also showed that the relationships between the six main variables in the sequence of five levels (causal conditions, background factors, intervening factors, pivotal phenomenon, strategies, and consequences) from independent variables to dependent variables are positive and significant, and the conceptual model has a good fit. Based on the research findings, it can be said that if investors are assured of the security of their investment, they will be more eager to invest in the field of sports; and in order to make investments, they should pay attention to strategies such as providing the necessary legal support for investment, and e-commerce investment security allowed for investors.

Conclusion

The present study was conducted with the aim of designing a sports investor attraction strategy with a socio-economic security approach. The results of this study were consistent with the results of Ocholi (2023), Dougblay et al, (2023), Mohammed (2023), Gholamian et al, (2023), Aliyari & Savadi (2022), Emami et al, (2022), Del Pisheh & Saki (2021), Jaferi & Hemmati Nezhad (2021), Zakharova (2020), Siemińska (2020), and Letiagina et al, (2019). Del Pisheh & Saki (2021) showed that the priority of policymaking should be based on attracting private sector investment in the development of sports spaces and venues, such as the impact of regulations and legal and financial laws, social management issues, and the impact of the media on attracting capital.

According to the results of this research, the following suggestions are made:

The way should be open for the private sector and sports investors so that they can attract maximum participation of the community in sports, use the necessary capacities, and easily operate for marketing and sales, as well as club ownership and export and import of goods and athletes.

Financial corruption in the field of sports should be prevented and a safe and low-risk investment should be made for investors, and e-commerce should be allowed and the legal support for investment guarantees should be improved, and the information and communication system of the country's economy and sports industry should be issued for them so that they can invest with greater interest.

طراحی مدل جذب سرمایه گذاران ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی - اجتماعی

حسن همایون^۱ ID، جواد محمدخانی^۲ ID، کاظم چراغ بیرجندی^۳ ID، اعظم بابکی راد^۴ ID

- ۱- دانشجوی دکتری، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران
- ۲- استادیار، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران
- ۳- استادیار، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران
- ۴- استادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

چکیده

هدف پژوهش طراحی مدل جذب سرمایه گذاران ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی- اجتماعی می باشد. روش پژوهش با توجه به هدف آن، کاربردی و از نوع توصیفی-همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش اعضای هیئت علمی مدیریت ورزشی و اقتصاد صاحب نظر در زمینه امنیت اقتصادی اجتماعی و خبرنگاران و متخصصان حوزه اقتصاد ورزش می باشد و نمونه گیری به صورت هدفمند و به تعداد ۱۶ برابر سؤالات متغیر دارای بیشترین تعداد سؤال (۹ سؤال در متغیر عوامل زمینه ای) ۱۴۴ نفر برآورد شد. جهت اطمینان از دریافت تعداد پاسخ های مناسب ۱۶۰ پرسشنامه توزیع شد که از بین ۱۵۴ پرسشنامه دریافتی، ۱۵۰ پرسشنامه که به طور کامل پاسخ داده شده، وارد فرایند تحلیل گردید. روش گردآوری داده ها پرسشنامه می باشد. تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS و PLS استفاده شد. نتایج تحلیل عاملی هریک از شش متغیر اصلی (عوامل علی، زمینه ای، مداخله گر، پدیده محوری، راهبردها، پیامدها) نشان داد که تمامی مؤلفه ها به صورت معناداری نقش تبیین کننده ای دارند. تحلیل مسیر هم نشان داد که روابط بین شش متغیر اصلی به توالی پنج سطح (شرایط علی، عوامل زمینه ای، عوامل مداخله گر، پدیده محوری، راهبردها، پیامدها) از متغیرهای مستقل به سمت متغیرهای وابسته مثبت و معنادار است و مدل مفهومی برازش مطلوبی دارد. براساس یافته های پژوهش می توان گفت که اگر سرمایه گذاران نسبت به امنیت در سرمایه گذاری خود اطمینان حاصل کنند مشتاق تر به سمت سرمایه گذاری در حوزه ورزش خواهند آمد و جهت انجام سرمایه گذاری باید به راهبردهایی مانند ارائه پشتوانه های حقوقی لازم را برای سرمایه گذاری، مجاز شدن امنیت سرمایه گذاری تجارت الکترونیک برای سرمایه گذاران توجه کنند.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۲۲

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۹/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۲۲

کلید واژه ها:

جذب سرمایه گذار،
حامیان مالی،
امنیت مالی،
امنیت اقتصادی،
سرمایه گذاری ورزشی

لطفاً به این مقاله استناد کنید (APA): همایون، حسن، محمدخانی، جواد، چراغ بیرجندی، کاظم و بابکی راد، اعظم. (۱۴۰۴). طراحی مدل جذب سرمایه گذاران ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی- اجتماعی. فصلنامه ارزش آفرینی در مدیریت کسب و کار. (۱)، ۲۲۲-۲۴۰.

https://doi.org/10.22034/jvcbm.2024.483082.1441

Authors retain the copyright and full publishing rights.
Published by Research Center of Resource Management Studies and Knowledge-Based Business. This article is an open access article licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

ناشر: مرکز پژوهشی مطالعات مدیریت منابع و کسب و کار دانش محور

نویسنده مسئول: جواد محمدخانی

ایمیل: jmohammadkhani66@gmail.com

مقدمه

صنعت ورزش به دلیل تاثیرات مثبت اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی، به یکی از بزرگترین صنایع جهانی تبدیل شده است و برای اغلب کشورها این صنعت منبع مهمی برای فعالیت‌های اقتصادی، کسب درآمد، اشتغال زایی و تجارت بین الملل محسوب می‌شود (Rezaei, 2021). این صنعت پدیده‌ای جهانی و یکی از صنایع بزرگ و مهم دنیاست به طوری که ۵/۲ درصد تجارت بین المللی را به خود اختصاص داده است (Emami et al, 2022). امروزه ورزش صنعتی فوق العاده جذاب است. صنعتی میلیارد دلاری با رشد بالا در طول یک دهه که به عنوان یکی از صنایع برتر دنیا، به سرعت در حال رشد است (Bayarslan, 2023). در این راستا صنعت ورزش برای همه حکومت‌ها اهمیتی دو چندان یافته است چرا که با استفاده از ورزش اهداف گوناگونی در مسیر بهبودی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و سلامتی دنبال می‌شود و در صورت وجود مدیریت و ساختاری صحیح می‌توان به این اهداف دست پیدا کرد. به عبارتی دیگر، امروزه فراگیر شدن صنعت ورزش، به عنوان ابزاری برای توسعه در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و غیره مطرح است. لذا لزوم تبیین عوامل مؤثر در رشد و توسعه اقتصادی ابزار می‌تواند در نیل به اهداف و سیاست‌های استراتژیک کشورها مؤثر واقع شود (Sajadi et al, 2017).

مسیرهای متفاوتی برای رسیدن به رشد اقتصادی وجود دارد که یکی از آن‌ها، حیطة ورزش و متعاقب آن جذب سرمایه-گذاران ورزشی و نهایتاً رشد اقتصادی کشور با ورود سرمایه است (Wikner & Backstrand, 2018). در این راستا عوامل مختلفی بر جذب سرمایه‌گذاران ورزشی مؤثرند که شناسایی نقش و جایگاه آن‌ها به نظام سیاست‌گذاری ورزش کشور کمک می‌کند تا از راهکارهای سیاستی مناسبی برای جذب سرمایه و جبران کمبود منابع داخلی لازم برای رشد و توسعه ورزش ملی استفاده کنند (Gholamian et al, 2023). ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری در فضای رقابتی اقتصاد جهانی، از جمله موارد انگیزه‌دهنده به دولت‌ها است تا زمینه فرآیند بسترسازی و تسهیل سرمایه‌گذاری بخش خصوصی داخلی یا خارجی را فراهم کنند (Del Pisheh & Saki, 2021). اما آنچه که سرمایه‌گذار داخلی را به ماندن و سرمایه‌گذاری بیشتر ترغیب می‌کند و موجب جذب سرمایه‌گذار خارجی می‌شود، امنیت سرمایه‌گذاری است که این مهم به یکی از دغدغه‌های اصلی در نظام اقتصادی بین الملل تبدیل شده است. امنیت سرمایه‌گذاری طبق تعریف به فراهم بودن مجموعه عوامل حقوقی، اداری، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی که شرایط اطمینان‌بخشی را برای شروع، بهره‌برداری و ادامه‌دادن فعالیت سرمایه‌گذاری ایجاد می‌کند و از بروز عوامل برهم زننده آرامش خاطر در طی مراحل فوق ممانعت می‌کند، تعبیر می‌شود (Ghasemian, 2001).

پیشرفت‌های علم و فناوری، در کنار تمامی دستاوردهای مثبت و خارق العاده آن، ریسک‌ها و عدم قطعیت‌های نوینی را نیز سبب شده است که مرتبط با حیطة‌های مختلف امنیت است و مواجهه با آن‌ها نیازمند بررسی و شناخت عمیق‌تر از تمامی پدیده‌ها و مواد پیرامون زندگی انسان است (Salmani Bishok & Wasfi, 2015). از این رو دغدغه‌ی محقق نیز پرداختن به مسائل پیرامون مفاهیم نوین امنیتی در حوزه تربیت بدنی و سرمایه‌گذاری ورزشی است.. از طرفی در ایران امنیت سرمایه‌گذاری به عنوان یکی از الزامات مهم تحقق خروج از رکود اقتصادی و ایجاد رشد اقتصادی شناخته شده است که بدون آن، تلاش‌های سیاسی برای برداشتن محدودیت‌های بین‌المللی بر اقتصاد ایران، بی‌فایده خواهد بود. در واقع نمی‌توان انتظار داشت صرفاً با تلاش‌های دیپلماتیک، رشد و توسعه در کشور فراهم شود و لازم است زمینه کافی

برای فعال نمودن ظرفیت‌های داخلی و جذب سرمایه‌های خارجی، فراهم شود که ورزش نیز می‌تواند حیطه‌ای منحصر به فرد برای جذب سرمایه‌ها باشد (Nakhli, 2017). مسئله‌ی مهم دیگر این است که به کارگیری سرمایه بخش خصوصی و اجرای راهکارهای پیش‌بینی شده نیز روند مطلوبی در ورزش کشور نداشته و در جهت تولید وسایل و ارائه خدمات ورزشی سرمایه‌گذاری قابل توجهی انجام نشده است (Nazari & Asgarnejad, 2011). این نتایج خلأ وجود سرمایه‌گذار ورزشی در کشور به طور کافی و عدم تلاش مطلوب مسئولین و متخصصان ورزش برای جذب این حامیان جهت کمک به ارتقا و وضعیت فعلی ورزش ملی را به خوبی خاطر نشان می‌شود که خود مسئله‌ی بزرگی است و می‌تواند به علت عدم احساس امنیت سرمایه‌گذاران از جنبه‌های مختلف اقتصادی و اجتماعی باشد (Ghajar, 2015).

همانطور که گفته شد یکی از ابعاد مهم و مؤثر بر امنیت سرمایه‌گذاری، بعد اقتصادی و به ویژه عدم اطمینان و ریسک اقتصادی در محیطی است که فعالیت سرمایه‌گذاری می‌خواهد در آن شکل بگیرد (Riazi, 2020). امنیت اقتصادی، وضعیت باثباتی از شرایط و ساختار فعلی و افق معلوم و روشنی از آینده است که در آن فرد، جامعه، سازمان و دولت احساس رهایی از خطر می‌کنند و به طور بهینه می‌توانند به تولید، توزیع و مصرف ثروت بپردازند (Ezzati & Dehghan, 2008). اگرچه امنیت اقتصادی دارای ابعاد و مفاهیم گسترده‌ای است، اما در این پژوهش، منظور از آن تأمین امنیت سرمایه برای جذب سرمایه‌گذاران در حیطه ورزش کشور با در نظر گرفتن معیارهایی مانند شفاف‌سازی و قابل پیش‌بینی بودن شرایط اقتصادی و کاستن از ریسک‌های تجاری و غیرتجاری است که خود مسئله قابل توجهی برای پژوهشگران این زمینه می‌باشد. چراکه وضعیت رکود تورمی اقتصاد ایران که توأم با رشد اقتصادی پایین وابسته به نفت، افزایش سطح عمومی قیمت‌ها و وجود نابرابری در توزیع درآمد است، محرز می‌باشد (Maddah et al, 2016). از دیگر عوامل مؤثر بر سرمایه‌گذاری و یا امنیت سرمایه‌گذاری، می‌تواند بعد اجتماعی جامعه می‌باشد. امنیت اجتماعی مقوله‌ای است شامل دو بعد عینی و ذهنی؛ در بعد عینی امنیت اجتماعی به معنی ایجاد شرایط و موقعیت ایمن و حفظ گسترش آن برای افراد جامعه در مقابل عوامل بیرونی است و از بعد ذهنی امنیت اجتماعی به معنی احساس امنیت و آرامش می‌باشد (Ebrahimipour et al, 2020). ضرورت وجود امنیت و ثبات در کشورها و مناطق مختلف جهان به عنوان بستر مناسبی برای گسترش همکاری‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری بین کشورها و عاملی مهم برای جذب سرمایه‌گذاری مستقیم است (Del Pisheh & Saki, 2021). در حقیقت الزام تأمین امنیت سرمایه‌گذاری در محیط‌های مستعد سرمایه‌گذاری به عنوان یک ضرورت بسیار مهم و کلیدی به حساب می‌آید و واژه‌ی امنیت، هر موضوعی را که به صورت مستقیم در تصمیم‌گیری سرمایه‌گذار تأثیرگذار است، در بر می‌گیرد. امنیت سرمایه‌گذاری تابع قوانین و مقررات، شفافیت در بازارهای کالا، پول، کار و سرمایه و شفافیت و اطمینان در فضای اقتصادی، اجتماعی است (Havlovska et al, 2019).

اکنون به‌طور مشخص مسئله پژوهش حاضر این است که با توجه به اینکه کشور ایران با تحریم‌های متنوعی دست و پنجه نرم می‌کند و سرمایه‌گذاران خارجی به دلایلی از جمله نبود امنیت و آورده مالی حاضر به سرمایه‌گذاری در ایران نیستند. از این رو مدیران و مسئولان صنعت ورزش ایران چگونه می‌توانند خود را با این شرایط وفق داده و با چه مدلی می‌توانند شرایط را برای ایجاد امنیت اقتصادی و اجتماعی در صنعت ورزش جهت جذب سرمایه‌گذاران فراهم کنند. دستیابی به پاسخ مناسب در این زمینه نیازمند تحلیل متغیرهای مربوط به وجود امنیت اقتصادی و اجتماعی در جذب سرمایه‌گذاران

است. در شرایط صنعت ورزش ایران، وجود امنیت اقتصادی و اجتماعی برای سرمایه گذاران در وضع موجود، نقش بسیار حیاتی در جذب سرمایه گذاران داخلی و علی الخصوص خارجی برای ورزش ایران دارد. علاوه بر این، با توجه به جدید بودن حوزه امنیت اقتصادی و اجتماعی در جذب سرمایه گذار ورزشی، تلاش‌های ناچیزی در جهت ایجاد مدلی کاربردی برای انجام تحقیقات در این زمینه شده است و با توجه به اهمیت وجود سرمایه گذارها در حوزه صنعت ورزش و نبود مدلی مناسب در حیطه جذب سرمایه گذار با استفاده از ایجاد امنیت اقتصادی و اجتماعی، نیاز به ارائه مدلی که بتواند زمینه جذب سرمایه گذار برای حوزه‌های مختلف صنعت ورزش را فراهم کند و در بخش امنیت اقتصادی و اجتماعی جهت جذب سرمایه گذار ورزشی نیز کاربردی باشد، احساس می‌شود.

بنابراین با توجه به اهمیت سرمایه گذاری در ورزش و مزایای بی‌شمار آن در راستای سلامتی افراد جامعه، حضور در رقابت‌ها و مدال‌آوری، کمک به رشد اقتصادی و غیره؛ همچنین کمبود مطالعات داخلی در زمینه بررسی تأثیر جنبه‌های مختلف امنیت بر جذب سرمایه‌دار ورزشی و به طور کلی امنیت سرمایه گذاری در ورزش کشور، ارائه‌ی مدلی کاربردی و مبتنی بر یافته‌های علمی به منظور ارتقای وضعیت فعلی سرمایه گذاری در ورزش ملی و کمک به فرآیند جذب سرمایه-گذار ورزشی ضروری به نظر رسیده و از این رو در این پژوهش سؤال اساسی عبارت است از اینکه، مدل کاربردی جهت جذب سرمایه گذاران ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی- اجتماعی چگونه است؟

ادبیات نظری

سرمایه گذاری در ورزش

سرمایه گذاری در صنعت ورزش به لحاظ اجتماعی، فرهنگی و سیاسی نیز مزایایی را برای جامعه به همراه دارد. شاید آنچه سرمایه گذاران را از سرمایه گذاری در این صنعت سودآور باز می‌دارد، ناشناخته ماندن مزایای سرمایه گذاری در ورزش می‌باشد؛ که امید است مسئولان با کوششی بیشتر طی برنامه‌های مختلف به معرفی مزایای سرمایه گذاری در صنعت ورزش بپردازند تا بتوانند سرمایه‌های سرگردان را به سوی این صنعت سوق دهند (Wang, 2021). توسعه ورزش و پروژه‌های مربوط به آن نیازمند سرمایه گذاری و تأمین مالی است. تأمین مالی هنر و علم مدیریت وجه نقد است مقصود از تأمین مالی سرمایه گذاری سودآوری، کاهش ریسک و رفع کردن نیازهای اقتصادی و اجتماعی بنگاه است سود ناشی از کسب و کار بنگاه، از عوامل مهم تداوم فعالیت بنگاه اقتصادی تلقی شده و منبع مهمی برای تأمین مالی فعالیتهای عملیاتی بنگاه در آینده است. از دغدغه‌های بنگاه‌های اقتصادی در جهان تأمین منابع مطلوب مالی می‌باشد. هر نوع فعالیت نیاز به منابع مالی دارد از این رو منابع مالی را به شریان حیاتی بنگاه‌های اقتصادی و سازمان‌های کوچک و بزرگ تشبیه کرده‌اند. در حقیقت هدف اصلی از هر نوع فعالیت اقتصادی سودآوری است و کسب سود بدون وجود منابع مالی امکان پذیر نمی‌باشد (Reiche, 2015). میزان سرمایه گذاری دولت در بخش ورزش متناسب با رشد و جمعیت جامعه و متقاضیان ورزش نیست و چنانچه همین روند در آینده ادامه یابد میزان کمبودها بیشتر آشکار می‌شود. توسعه سرمایه گذاری از یک سو موجب جذب سرمایه‌های غیرکارا و هدایت آن‌ها به بخش‌های مولد اقتصادی شده و از سوی دیگر با توجه به جهت گیری سرمایه گذاران، سرمایه گذاری‌ها در صنایعی هدایت خواهند شد که از سود بیشتر یا

ریسک کمتری برخوردارند و این امر موجب تخصیص بهینه در منابع خواهد شد. کمبود سرمایه گذاری و کمبود امکانات ورزشی در کشور ما واقعیتی انکارناپذیر است (Emami et al, 2022).

امنیت سرمایه گذاری

امنیت سرمایه گذاری، اساساً کالایی عمومی است که توسط حاکمیت ایجاد می شود و ابعاد آن به مراتب فراتر از کاهش ریسک یا نا اطمینانی است. ضمن آنکه تحقق آن مستلزم وجود چارچوب نهادینه ای از شرایط اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، حقوقی و اداری است که اعتماد پس انداز کنندگان و سرمایه گذاران را جلب کرده و امنیت جانی افراد و امنیت حقوقی معاملات را تضمین نماید. مهم ترین شاخص های مرتبط با امنیت سرمایه گذاری شامل پایین بودن احتمال بروز جنگ با بیگانگان، وجود ثبات سیاسی، ثبات در قانون گذاری، محیط مناسب سرمایه گذاری، ابعاد محدود و منطقی ریسک، کاهش خطر ابطال قراردادها یا عدم ایفای به موقع تعهدات از سوی دولت، وجود مکانیسم های کم هزینه و سریع احقاق حقوق از طریق مراجع قضایی، وجود شفافیت اطلاعات و بازدارندگی از فساد مالی و اقتصادی، وجود بسترهای رقابت و آزادی اقتصادی، وجود نظام حقوقی مقوم حمایت از حقوق مالکیت و به ویژه مالکیت فکری و معنوی و ثبات اقتصادی می باشد (Kwilinski et al, 2020). ایجاد ثبات در قوانین و مقررات و توسعه بیشتر روابط بین المللی با دیپلماسی فعال اقتصادی و کاهش تنش در این حوزه برای امنیت سرمایه گذاری از اهمیت بسزایی برخوردار است. همچنین برای رشد و توسعه اقتصادی بیشتر، نیازمند ایجاد امنیت برای سرمایه گذاری هستیم (Tehrani et al, 2021).

پیشینه پژوهش

(Ocholi, 2023) به بررسی سرمایه گذاری مستقیم خارجی و امنیت ملی: تجزیه و تحلیل روابط اقتصادی نیجریه و چین پرداختند. نشان داد که کشورهای چین و نیجریه از سرمایه گذاری مستقیم خارجی و تأثیرات آن بر امنیت اقتصادی منتفع می شوند.

(Dougblay et al, 2023) به بررسی عوامل محدود کننده فعالیت سرمایه گذاری صنعت ورزش به عنوان مثال از مسابقات بین المللی فوتبال در روسیه پرداختند. بیان کردند برای فعالیت های سرمایه گذاری سیستماتیک و منطقی در ورزش، لازم است به اجرای مقیاس بزرگ تر مکانیسم های تنظیم شده برای یک ورزش خاص متوسل شد چراکه وقتی مراکز آموزشی بر اساس باشگاه های ورزشی حرفه ای ایجاد می شوند، نه تنها می توانند در راستای آموزش ورزش ملی نقش آفرینی کنند، بلکه بهبود وضعیت مدیریت ورزشی در کشور و ارتقای مربیان و داوران ورزشی را به ارمغان می آورد.

(Mohammed, 2023) به بررسی ارزیابی جو سرمایه گذاری ورزشی در مصر و رابطه آن با گردشگری ورزشی پرداختند. نشان داد که موانع همچون فقدان پرسنل آموزش دیده کافی و عدم وجود مکانیسم مناسب برای تأمین مالی بر روند سرمایه گذاری ورزشی در مصر اثر گذار هستند.

(Gholamian et al, 2023) به بررسی استراتژی‌های مؤثر در مدل اسپانسرشیپ ورزش‌های حرفه‌ای ایران پرداختند. نشان دادند که سرمایه‌گذاری، مدیریت رابطه، اهرم سازی اسپانسرشیپ و فعالسازی، تناسب و ائتلاف جزء استراتژی‌های اسپانسرشیپ ورزش حرفه‌ای مؤثر هستند.

(Aliyari & Savadi, 2022) به بررسی تدوین مدل سرمایه‌گذاری بخش خصوصی با تاکید بر رویدادهای بزرگ ورزش پرداختند. نشان دادند که ترتیب عوامل اقتصادی، مدیریتی، فرهنگی، حقوقی و قانونی و ساختاری در سرمایه‌گذاری و مشارکت بخش خصوصی در رویدادهای ورزشی ملی و بین‌المللی مؤثر هستند.

(Emami et al, 2022) به بررسی اثرات توسعه سرمایه‌گذاری بر توانمندسازی اقتصادی صنعت ورزش ایران پرداختند. نشان دادند که سیاست‌گذاری‌های اقتصادی در راستای ایجاد فضای باز و مبتنی بر آزادسازی اقتصادی به منظور دستیابی به بازارهای جدید سرمایه‌های خارجی و فناوری نوین تعریف شود و اقداماتی در راستای افزایش ثبات اقتصادی صورت پذیرد، ریسک سرمایه‌گذاری کاهش خواهد یافت و به تبع آن جریان سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی در صنعت ورزش کشور افزایش خواهد یافت.

(Del Pisheh & Saki, 2021) به بررسی سیاست‌گذاری جذب سرمایه‌گذار در توسعه فضاها و اماکن ورزشی پرداختند. نشان دادند که اولویت سیاست‌گذاری باید بر مبنای جذب سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در توسعه فضاها و اماکن ورزشی همچون تأثیر آیین‌نامه‌ها و قوانین حقوقی و مالی و موارد مدیریتی اجتماعی و تأثیر رسانه در جذب سرمایه باشد. (Jaferi & Hemmati Nezhad, 2021) به بررسی شناسایی الگوهای ذهنی خبرگان در خصوص موانع جذب سرمایه‌گذار در ورزش حرفه‌ای ایران پرداختند. شش الگوی ریسک‌گرایان، قانون‌گرایان، بازارگرایان، جذاب‌گرایان، ساختارگرایان و حمایت‌گرایان را به عنوان مهمترین الگوهای ذهنی موانع جذب سرمایه‌گذار در ورزش حرفه‌ای کشور عنوان کردند.

(Zakharova, 2020) به بررسی ارزیابی فعالیت سرمایه‌گذاری بین‌المللی کشورها در زمینه تضمین امنیت اقتصادی پرداختند. نشان دادند که کشورهایی مانند استونی، جمهوری چک، لتونی، لهستان، مجارستان و رومانی بالاترین سطح امنیت سرمایه‌گذاری را دارند و ۴۶ درصد آنان به عنوان کشورهای با سطح امن توسعه سرمایه‌گذاری طبقه‌بندی شده‌اند و شاخص امنیت سرمایه‌گذاری با وضعیت جو سرمایه‌گذاری کشور همبستگی بیشتری دارد.

(Siemińska, 2020) به بررسی ویژگی سرمایه‌گذاری در بازار املاک ورزشی پرداختند. نشان دادند که باید جدیدترین راه‌حل‌های فناوری اطلاعات برای سرمایه‌گذاری ایمن در پروژه‌ها و اکو پروژهای ورزشی استفاده شود.

(Letiagina et al, 2019) به بررسی تحلیل شبکه عصبی توسعه تربیت بدنی و ورزش در روسیه به عنوان یک عامل اقتصادی امنیت کشور پرداختند. نشان دادند که برنامه‌ریزی راهبردی توسعه تربیت بدنی و ورزش و ارتقای کیفیت سرمایه انسانی و تضمین امنیت اقتصادی روسیه پیامد تحلیل توسعه تربیت بدنی و ورزش است.

روش‌شناسی تحقیق

پژوهش حاضر از نوع توصیفی-همبستگی و مبتنی بر مدل معادلات ساختاری است. پژوهش حاضر اعضای هیئت علمی مدیریت ورزشی و اقتصاد صاحب نظر در زمینه امنیت اقتصادی اجتماعی و خبرگان و متخصصان حوزه اقتصاد ورزش

می‌باشند. تعداد نمونه براساس تعداد قابل کفایت جهت مدلسازی در نرم افزار PLS به تعداد ۱۰ تا ۲۰ برابر تعداد سؤالات مربوط به متغیر دارای بیشترین سؤال در مدل برآورد و انتخاب شد. از این رو به تعداد ۱۶ برابر سؤالات متغیر دارای بیشترین تعداد سؤال (۱۵ سؤال در متغیر عوامل زمینه‌ای) ۱۴۴ نفر برآورد شد. جهت اطمینان از دریافت تعداد پاسخ‌های مناسب ۱۶۰ پرسشنامه توزیع شد که از بین ۱۵۴ پرسشنامه دریافتی، ۱۵۰ پرسشنامه که به طور کامل پاسخ داده شده بودند و وارد فرایند تحلیل گردیدند. مشخصات فردی نمونه آماری در جدول (۱) ارائه شده‌اند.

جدول ۱. مشخصات فردی نمونه آماری

متغیر	زیر مجموعه	تعداد	متغیر	زیر مجموعه	تعداد
جنسیت	مرد	۸۹	شغل	هیات علمی مدیریت ورزشی	۳۹
	زن	۶۱		هیات علمی گروه اقتصاد	۲۵
سن	زیر ۳۰ سال	۳۳		پژوهشگران، متخصصان و خبرگان حوزه اقتصاد و اقتصادورزش	۸۶
	۳۱ تا ۴۰ سال	۴۸		زیر ۵ سال	۲۲
	۴۱ تا ۵۰ سال	۴۰	۶ تا ۱۰ سال	۵۰	
تحصیلات	۵۰ به بالا سال	۲۹	سابقه علمی و شغلی مرتبط	۱۱ تا ۱۵ سال	۴۴
	لیسانس	۲۴		بیشتر از ۱۵ سال	۳۴
	فوق لیسانس	۴۹			
	دکتری	۷۷			

با توجه به عدم دسترسی بصورت حضوری به نمونه‌های پژوهش، برای جمع آوری داده‌ها پرسشنامه الکترونیکی ساخته شد و بصورت هدفمند در اختیار نمونه‌های تحقیق قرار گرفت. ابزارهای پژوهش پرسشنامه پژوهشگر ساخته براساس مرحله پیمایش کیفی پژوهش (تحلیل تماتیک) بود. در مراحل همزمان مطالعه کتابخانه‌ای و مصاحبه اکتشافی از مجموع متغیرهای مستخرج پس از غربالگری، مؤلفه‌هایی که بیشترین تکرار و تأکید را داشتند، در چند مرحله کدگذاری شدند. بعد از نهایی شدن مرحله کیفی، چارچوب پژوهش در قالب پرسشنامه اولیه تنظیم و تدوین شد. پرسشنامه دارای مقیاس پنج ارزشی لیکرت بود. برای ارزیابی روایی محتوایی و صوری از خبرگان و متخصصان حوزه سرمایه‌گذاری (چهار نفر) و اساتید مدیریت ورزشی (شش نفر) نظرخواهی شد. بعد از تأیید روایی محتوایی، ابتدا ابزار در یک مطالعه راهنما بین ۳۰ نفر از جامعه آماری توزیع شد که ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۵ محاسبه شد. پس از رفع اشکالات مربوط به سؤال-های دارای آلفای کم، پرسشنامه در مرحله اصلی توزیع و جمع‌آوری شد و در نرم افزار اسمارت پی آل اس، پایایی ترکیبی محاسبه و مورد تأیید قرار گرفت. برای آزمون نرمال بودن داده‌ها از آزمون کالموگراف اسمیرینوف استفاده شد و نتایج نشان داد که داده‌ها غیر نرمال بود؛ در نتیجه برای بررسی رابطه فرضیه‌های آماری از روش مدل معادلات ساختاری با رویکرد حداقل مربعات جزئی به کمک نرم افزار اسمارت پی.آل. اس استفاده شد (Hair et al, 2019).

یافته‌های پژوهش

در بخش مدل اندازه گیری به منظور سنجش برازش مدل اندازه گیری از پایایی شاخص، روایی همگرا و روایی واگرا استفاده شد. پایایی شاخص برای سنجش پایایی درونی شامل سه معیار ضرایب بارهای عاملی، آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی است. بارهای عاملی از طریق محاسبه مقدار همبستگی شاخص‌های یک سازه با آن سازه، محاسبه و مقدار مناسب آن برابر یا بیشتر از ۰/۰۴ است. بارهای عاملی همه سازه‌ها در سازه مربوط به خود بیشتر از ۰/۰۴ بود. روایی همگرا با استفاده از معیار متوسط واریانس استخراج شده ارزیابی می‌شود که میزان مطلوب آن مساوی و بیشتر از ۰/۰۵ است. نتایج خروجی از مدل برای معیار متوسط واریانس استخراج شده، نمایانگر مناسب بودن معیار روایی همگرا است. برای بررسی روایی واگرایی مدل اندازه گیری از ماتریس فروئل و لاکر استفاده شد. در این پژوهش مشخص شد که همبستگی هر سازه با خودش بیشتر از همبستگی آن سازه با سایر سازه‌هاست؛ در نتیجه روایی واگرایی مدل تأیید می‌شود. پایایی ترکیبی برتری‌هایی در مقایسه با روش سنتی محاسبه آن به وسیله آلفای کرونباخ دارد. تمامی متغیرها دارای مقدار آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی بیشتر از ۰/۰۷ بودند که نشان می‌دهد مدل دارای پایایی مناسبی چه از نظر آلفای کرونباخ و چه از لحاظ پایایی ترکیبی است (Hair et al, 2019).

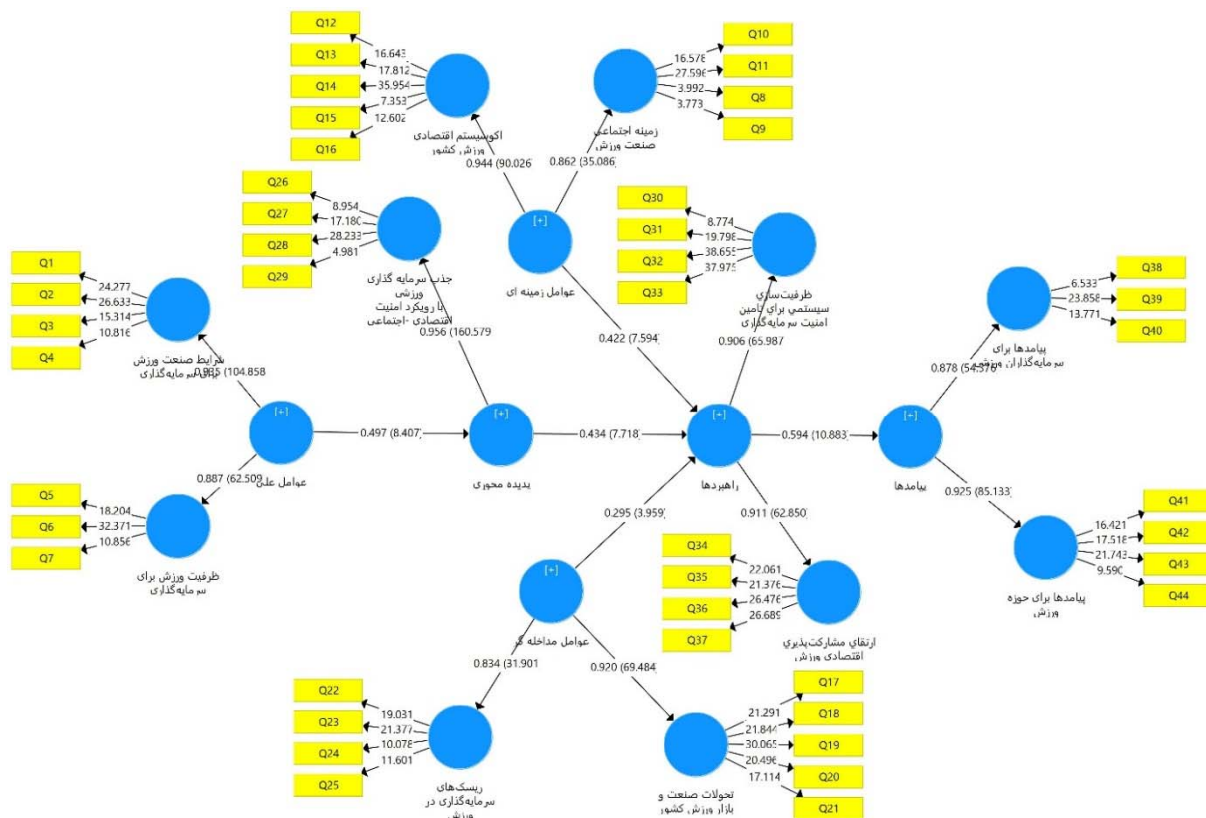
در بخش مدل ارزش مدل ساختاری نیز با استفاده از معیارهای ضریب معنادار (T-values)، ضریب تعیین (R^2)، ضریب قدرت پیش بینی (Q^2) و اندازه تأثیر (F^2) برازش مدل ساختاری ارزیابی شد. در ابتدا برای بررسی رابطه بین سازه‌ها در مدل از T-values استفاده شد که بیشتر مسیرهای روابط بین مؤلفه‌های پژوهش و همچنین گویه‌ها با هریک از عامل‌های خود بزرگتر از ۱/۹۶ و معنادار بودند که حاکی از پیش بینی صحیح روابط مدل پژوهشی است. R^2 معیاری است که برای متصل کردن بخش اندازه گیری و بخش ساختاری مدل سازی معادلات ساختاری به کار می‌رود. میزان R^2 از صفر تا یک متغیر است و نشان دهنده برازش مدل ساختاری در سه سطح ضعیف (۰/۱۹)، متوسط (۰/۳۳) و قوی (۰/۶۷) است. در این پژوهش میزان R^2 بیشتر متغیرهای پژوهش بیشتر از ۰/۶۷ و یا نزدیک آن بود و این بدین معنی است که مدل ساختاری پژوهش دارای برازش قوی است. معیار Q^2 قدرت پیش بینی مدل را مشخص می‌کند که در این پژوهش براساس خروجی نرم افزار قدرت پیش بینی بیشتر سازه‌ها دارای شدت نزدیک و یا بزرگ‌تر از ۰/۳۵ است که نشان از قدرت پیش بینی قوی مدل است. برای اندازه گیری معیار F^2 کوهن فرمول معیار اندازه تأثیر را بیان کرده که مقادیر ۰/۰۲، ۰/۱۵ و ۰/۳۵ را به ترتیب نشان از اندازه تأثیر کوچک، متوسط و بزرگ یک سازه بر سازه دیگر دانسته است. در جدول شماره سه خلاصه شاخص‌های ذکر شده ارائه شده است (Hair et al, 2019).

جدول ۲. خلاصه شاخص‌های توصیفی و برازش مدل

متغیر	M	SD	AVE	CR	R ²	Q ²	ابعاد	M	SD	AVE	CR	R ²	Q ²
عوامل علی	۳/۵۰	۰/۶۹	۰/۵۸	۰/۹۴	۰/۲۰	شرایط صنعت ورزش برای سرمایه‌گذاری ظرفیت ورزش برای سرمایه‌گذاری	۳/۴۵	۰/۷۶	۰/۵۳	۰/۹۰	-	-	-
							۳/۵۴	۰/۷۶	۰/۵۹	۰/۸۲	-	-	-
عوامل	۰/۷۶	۰/۶۳	۰/۶۵	۰/۸۶	۰/۵۳	زمینه اجتماعی صنعت	۳/۶۳	۰/۶۴	۰/۵۷	۰/۸۶	-	-	-

						ورزش							زمینه‌های
-	-	۰/۸۱	۰/۶۳	۰/۷۶	۳/۸۹	اکوسیستم اقتصادی ورزش کشور							
-	-	۰/۹۲	۰/۷۰	۰/۷۳	۳/۹۰	تحولات صنعت و بازار ورزش کشور							عوامل مداخله‌گر
-	-	۰/۸۴	۰/۶۵	۰/۷۲	۳/۷۲	ریسک‌های سرمایه‌گذاری در ورزش	۰/۱۸	برونز	۰/۹۵	۰/۶۷	۰/۶۴	۳/۸۱	
-	-	۰/۸۱	۰/۶۳	۰/۷۳	۳/۴۲	جذب سرمایه‌گذاری ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی-اجتماعی	۰/۴۱	۰/۲۵	۰/۹۶	۰/۶۳	۰/۷۳	۳/۴۲	پدیده محوری
-	-	۰/۸۸	۰/۵۸	۰/۷۹	۳/۵۷	ظرفیت‌سازی سیستمی امنیت سرمایه‌گذار							راهبردها
-	-	۰/۹۲	۰/۵۵	۰/۹۱	۳/۲۱	ارتقای مشارکت‌پذیری اقتصادی ورزش	۰/۳۸	۰/۵۳	۰/۹۰	۰/۵۸	۰/۷۷	۳/۳۹	
-	-	۰/۸۸	۰/۶۳	۰/۷۸	۳/۴۲	پیامدها برای سرمایه‌گذاران ورزشی	۰/۴۸	۰/۳۵	۰/۸۶	۰/۶۰	۰/۶۸	۳/۴۳	پیامدها
-	-	۰/۸۹	۰/۶۶	۰/۷۴	۳/۴۳	پیامدها برای حوزه ورزش							

به منظور برازش مدل کلی (هر دو بخش مدل اندازه‌گیری و ساختاری) از معیار SRMR استفاده شد؛ که مقدار آن باید از ۰/۱ کمتر باشد. با توجه به مقدار به‌دست‌آمده ($SRMR=0/07$)، مدل اندازه‌گیری و ساختاری از برازش مناسبی برخوردار است، یعنی در مجموع مدل اندازه‌گیری و ساختاری، کیفیت مناسبی در تبیین متغیر درون‌زا تحقیق دارد. مدل ساختاری نهایی پژوهش پس از تأیید مدل‌های اندازه‌گیری و مراحل تأیید برازش در محیط نرم‌افزار به صورت شکل شماره دو ترسیم و آزمون شد. مدل خروجی نرم‌افزار نیز به صورت زیر می‌باشد.

شکل ۱. مدل نهایی پژوهش در نرم افزار اسمارت پی.آل.اس

با توجه به جدول شماره سه و شکل شماره یک، نتایج تحلیل عاملی ابعاد متغیرها نشان داد که به ترتیب ابعاد شرایط صنعت ورزش برای سرمایه گذاری (۰/۹۳) و ظرفیت ورزش برای سرمایه گذاری (۰/۸۹) بیشترین تبیین را در بخش شرایط علی داشتند. در بخش عوامل زمینه‌ای به ترتیب اکوسیستم اقتصادی ورزش کشور (۰/۹۶) و زمینه اجتماعی صنعت ورزش (۰/۸۶) بیشترین تبیین را در بخش عوامل زمینه‌ای داشتند. ابعاد تحولات صنعت و بازار ورزش کشور (۰/۹۲) و ریسک‌های سرمایه گذاری در ورزش (۰/۸۳) به ترتیب در بخش عوامل مداخله‌گر مؤثر بودند. در بخش راهبردها ابعاد ارتقای مشارکت پذیری اقتصادی ورزش، ظرفیت سازی سیستمی برای تأمین امنیت سرمایه گذاری (۰/۹۰) به ترتیب بیشترین تأثیر را در بخش راهبردها داشتند و همچنین در بخش پیامدها برای پیامدها برای حوزه ورزش (۰/۹۲) و پیامدها برای سرمایه گذاران ورزشی (۰/۸۷) بیشترین تبیین را در بخش پیامدها داشتند.

همچنین نتایج تحلیل مسیر نشان داد که رابطه علی (شرایط صنعت ورزش برای سرمایه گذاری، ظرفیت ورزش برای سرمایه گذاری) با ضریب (۰/۵۰) اثر معنی داری بر پدیده محوری (جذب سرمایه گذاری ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی-اجتماعی) داشت. پدیده محوری (جذب سرمایه گذاری ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی-اجتماعی) با ضریب (۰/۴۳) اثر معنی داری بر راهبردها (ظرفیت سازی سیستمی برای تأمین امنیت سرمایه گذاری، ارتقای مشارکت پذیری اقتصادی ورزش) داشت. عوامل زمینه‌ای (زمینه اجتماعی صنعت ورزش، اکوسیستم اقتصادی ورزش کشور) با ضریب (۰/۴۲) اثر معنی داری بر راهبردها (ظرفیت سازی سیستمی برای تأمین امنیت سرمایه گذاری، ارتقای مشارکت پذیری اقتصادی ورزش) داشت. عوامل مداخله‌گر (تحولات صنعت و بازار ورزش کشور، ریسک‌های

سرمایه گذاری در ورزش) با ضریب (۰/۲۹) اثر معنی داری بر راهبردها (ظرفیت سازی سیستمی برای تأمین امنیت سرمایه گذاری، ارتقای مشارکت پذیری اقتصادی ورزش) داشت. راهبردها (ظرفیت سازی سیستمی برای تأمین امنیت سرمایه گذاری، ارتقای مشارکت پذیری اقتصادی ورزش) با ضریب (۰/۵۹) اثر معنی داری بر پیامدها (پیامدها برای سرمایه گذاران ورزشی، پیامدها برای حوزه ورزش) داشت.

جدول ۳. نتایج مدل برخاسته از چارچوب پژوهش

نتایج	T-values	ضریب مسیر	فرضیه های پژوهش
تحلیل عاملی ابعاد			
تأیید	۱۰۴/۸۵	۰/۹۳	شرایط علی --> شرایط صنعت ورزش برای سرمایه گذاری
تأیید	۶۲/۵۱	۰/۸۹	شرایط علی --> ظرفیت ورزش برای سرمایه گذاری
تأیید	۳۵/۰۸	۰/۸۶	عوامل زمینه ای --> زمینه اجتماعی صنعت ورزش
تأیید	۹۰/۰۲	۰/۹۴	عوامل زمینه ای --> اکوسیستم اقتصادی ورزش کشور
تأیید	۶۹/۴۸	۰/۹۲	عوامل مداخله گر --> تحولات صنعت و بازار ورزش کشور
تأیید	۳۱/۹۰	۰/۸۳	عوامل مداخله گر --> ریسک های سرمایه گذاری در ورزش
تأیید	۱۶۰/۵۸	۰/۹۵	پدیده محوری --> جذب سرمایه گذاری ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی - اجتماعی
تأیید	۶۵/۹۹	۰/۹۰	راهبردها --> ظرفیت سازی سیستمی برای تأمین امنیت سرمایه گذاری
تأیید	۶۲/۸۵	۰/۹۱	راهبردها --> ارتقای مشارکت پذیری اقتصادی ورزش
تأیید	۵۴/۳۷	۰/۸۷	پیامدها --> پیامدها برای سرمایه گذاران ورزشی
تأیید	۸۵/۱۳	۰/۹۲	پیامدها --> پیامدها برای حوزه ورزش
تحلیل مسیر بین متغیرهای اصلی پژوهش			
تأیید	۸/۴۱	۰/۵۰	شرایط علی --> پدیده محوری
تأیید	۷/۷۲	۰/۴۳	پدیده محوری --> راهبردها
تأیید	۷/۵۹	۰/۴۲	عوامل زمینه ای --> راهبردها
تأیید	۳/۹۶	۰/۲۹	عوامل مداخله گر --> راهبردها
تأیید	۱۰/۸۸	۰/۵۹	راهبردها --> پیامدها

بحث و نتیجه گیری

در این پژوهش یک مدل مفهومی برای جذب سرمایه گذاران ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی- اجتماعی شناسایی و آزمون شد. نتایج تحلیل عاملی سازه های هر یک از عامل های اصلی نشان داد که تمامی مؤلفه ها به صورت معنادار نقش تبیین کننده ای دارند و در بخش شرایط علی بعد شرایط صنعت ورزش برای سرمایه گذاری در بخش عوامل زمینه ای بعد اکوسیستم اقتصادی ورزش کشور، در بخش عوامل مداخله گر بعد تحولات صنعت و بازار ورزش کشور، در بخش

راهبردها بعد ارتقای مشارکت پذیری اقتصادی ورزش و در بخش پیامدها بعد پیامدها برای حوزه ورزش دارای بیشترین اولویت بودند. براساس تحلیل مسیر مشخص شد که اثر شرایط علی (شرایط صنعت ورزش برای سرمایه گذار، ظرفیت ورزش برای سرمایه گذاری) بر پدیده محوری (جذب سرمایه گذاری ورزشی با رویکرد امنیت اقتصادی-اجتماعی) مثبت و معنادار بود. با توجه به یافته‌ها به نظر می‌رسد برای جذب سرمایه گذار ورزشی در ابتدا لازم است امنیت اقتصادی-اجتماعی برای سرمایه گذاران مهیا شود و سرمایه گذار چنانچه امنیت لازم را احساس کند به طبع ریسک پذیری بالاتری خواهد داشت و این مهم شرایط صنعت ورزش را برای جذب سرمایه گذاران بهبود خواهد داشت؛ در این خصوص لازم است برای امنیت مطلوب از قوانین مدون و شفاف همراه نظارت لازم استفاده گردد. به بخش خصوصی برای سرمایه گذاری بها داده شود و راه را برای آنها هموار کرد. مشارکت کنندگان در ورزش در ارتباط مستقیم با سرمایه گذار باشند و همچنین از تجارت نوین و الکترونیک برای دسترسی‌های سریع و آسان و بهبود خدمات استفاده گردد. لذا امنیت اقتصادی-اجتماعی پیش نیاز و مقوله‌ی مهمی در جذب، حفظ و گسترش سرمایه گذاری در حوزه ورزش می‌باشد.

نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش (Ocholi, 2023) (Dougblay et al, 2023) (Mohammed, 2023) (Gholamian et al, 2023) (Aliyari & Savadi, 2022) (Emami et al, 2022) (Del Pisheh & Saki, 2021) (Jafari & Hemmati, 2021) (Zakharova, 2020) (Siemińska, 2020) (Letiagina et al, 2019) (Mohammed, 2023) همسو بود. (2023) نشان داد که موانع همچون فقدان پرسنل آموزش دیده کافی و عدم وجود مکانیسم مناسب برای تأمین مالی بر روند سرمایه گذاری ورزشی در مصر اثر گذار هستند. (Del Pisheh & Saki, 2021) نشان داد که اولویت سیاستگذاری باید بر مبنای جذب سرمایه گذاری بخش خصوصی در توسعه فضاها و اماکن ورزشی همچون تأثیر آیین نامه‌ها و قوانین حقوقی و مالی و موارد مدیریتی اجتماعی و تأثیر رسانه در جذب سرمایه باشد. (Zakharova, 2020) نشان داد که کشورهایمانند استونی، جمهوری چک، لتونی، لهستان، مجارستان و رومانی بالاترین سطح امنیت سرمایه گذاری را دارند و ۴۶ درصد آنان به عنوان کشورهایی با سطح امن توسعه سرمایه گذاری طبقه بندی شده‌اند و شاخص امنیت سرمایه گذاری با وضعیت جو سرمایه گذاری کشور همبستگی بیشتری دارد.

به طور کلی می‌توان گفت سرمایه گذاری در ورزش و جذب سرمایه گذاران به حوزه ورزش علاوه بر کسب سود سرمایه گذاران، حوزه ورزش نیز با ورود سرمایه توسعه پیدا می‌کند. برای ایجاد سرمایه گذاری در ورزش لازم است پتانسیل‌های موجود در ورزش مانند وجود رسانه در ورزش، شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی حوزه ورزش، نوآوری در ورزش، وجود متخصصین و کارآفرینان در حوزه ورزش، وجود جامعه مشارکت کننده متنوع در ورزش، حمایت دولت از ورزش و دیگر مواردی که می‌تواند انگیزه‌ی سرمایه گذاران را به خود جلب کند باید با آنها در میان گذاشته شود و همچنین لازم است برخی موانع سیاسی و اقتصادی و ریسک سرمایه گذاری برای ورود سرمایه گذاران و بخش خصوصی به ورزش را از سر راه سرمایه گذاران حوزه ورزش برداشت. چنانچه حوزه ورزش در بخش‌های مختلف بتواند از سرمایه گذاران ورزشی بهره مند شود و تأمین منابع مالی به سهولت انجام بگیرد به طبع در صنعت ورزش شاهد توسعه و پیشرفت خواهیم بود و نسبت به گذشته افراد بیشتری را در جامعه خواهیم دید که جذب ورزش می‌شوند و از خدمات ورزشی استفاده خواهند داشت و پتانسیل‌های بالقوه رشد صنعت ورزش رو به جلو حرکت خواهد داشت و صنعت

ورزش در داخل و در سطح بین المللی عملکرد خوبی را نشان خواهد داد و این به نوبه‌ی خود هموار کننده‌ی ورود سرمایه بیشتر به صنعت ورزش از طریق صادر کالاهای ورزشی و فروش بازیکنان و ورزشکاران مختلف به دیگر کشورها و همچنین جذب سرمایه گذاران خارجی به داخل کشور خواهد بود. همچنین با توسعه صنعت ورزش، جایگاه اقتصادی ورزش برای دولت و بخش خصوصی آشکار خواهد شد و همواره در برنامه ریزی‌های اقتصادی امتیازات لازم را خواهد داشت. در نهایت نتیجه گیری می‌شود سرمایه گذاری ورزشی برای صنعت ورزش، اقتصاد کشور، سرمایه گذاران داخلی و خارجی و همچنین بخش خصوصی و دولتی، یک تجارت برد برد خواهد بود که همه طرفین این روابط به منافع مستمری خواهند رسید.

با توجه به نتایج پژوهش پیشنهادات زیر ارائه گردید:

در بخش شرایط علی برای ورود سرمایه گذار باید دولت نظارت لازم را داشته باشند و حوزه ورزش و سرمایه گذار را با نظارت و حمایت خود پشتیبانی کند، و سعی بر این باشد که دولت درصد حداکثری سهم حوزه ورزش در بخش‌های مختلف را به بخش خصوصی واگذار نماید و به بخش خصوصی برای فعالیت در صنعت ورزش قدر عمل بیشتری بدهد. راه برای بخش خصوصی و سرمایه گذار ورزشی باز باشد تا بتواند مشارکت حداکثری جامعه را به ورزش جذب کند و بتواند از ظرفیت‌های لازم استفاده کند و برای بازاریابی و فروش و همچنین باشگاه داری و صادرات و واردات کالا و ورزشکار با سهولت بتواند فعالیت داشته باشند.

در بخش پدیده محوری مشارکت بخش خصوصی باید در سطح گسترده تری شکل بگیرد و با دادن انگیزه‌های لازم مالیاتی، امنیت اقتصادی-اجتماعی و اختیار در فروش و بازاریابی سرمایه گذاران را جذب نمود. از فسادهای مالی در حوزه ورزش جلوگیری شود و برای سرمایه گذاریم سرمایه گذاری امن و کم ریسک را جلوه داد و همچنین اجازه تجارت الکترونیکی و ارتقای پشتوانه حقوقی تضمین سرمایه گذاری، ارتقای سیستم اطلاعات و ارتباطات اقتصاد و صنعت ورزش کشور را برای آنها صادر کرد تا بتوانند با علاقه بیشتری مبادرت به سرمایه گذاری کنند.

در بخش عوامل زمینه‌ای برای سرمایه گذاری در ورزش باید سرمایه گذاران را نسبت به مواردی مهم آگاه کرد که آنها با انگیزه بالایی در حوزه ورزش ورود پیدا کنند برای مثال در ورزش مشارکت کنندگان بسیاری با تنوع مختلفی وجود دارند، رشد رسانه‌ای ورزش و توجهات رسانه‌ها، کسب و کار ورزشی و تجارت در ورزش، فضای کسب و کار و کارآفرینی در ورزش، متخصصان تحصیل کرده در حوزه ورزش و تنوع زیاد حوزه ورزش و ... می‌تواند برای سرمایه گذار این اطمینان خاطر را بدهد که سرمایه گذاری در صنعت ورزش، آینده دار و پر ثمره خواهد بود و بازگشت سرمایه را در پی خواهد داشت.

در بخش عوامل مداخله گر سرمایه گذاران ورزشی را با تحولات مثبت حوزه ورزش آشنا کرد مثلاً آنها را با فضای رقابتی در صنعت ورزش آگاه کرد و چنانچه بتوانند دیده شوند جایگاه خود را تثبیت خواهند کرد، بازار ورزشی تنوع زیادی دارد و سرمایه گذار می‌تواند با نوآوری خود با همه افراد این حوزه کار کند، دانش و فناوری در ورزش توسعه داشته و پتانسیل بالایی برای دانش روز و خدمات مختلف را دارد و همچنین فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی که امروزه با اکثریت افراد جامعه در ارتباط و در دسترس همگان است نیز در استفاده سرمایه گذار قرار خواهد گرفت.

در بخش راهبردها چنانچه سرمایه گذاران نسبت به امنیت در سرمایه گذاری خود اطمینان حاصل کنند مشتاق تر به سمت سرمایه گذاری خود در حوزه ورزش خواهند آمد که در این راستا بهتر است از راهبردهایی استفاده کرد مانند: دولت برای سرمایه گذاران پشتوانه‌های حقوقی لازم را برای سرمایه گذاری امن ارائه دهد. برای امنیت سرمایه گذاری تجارت الکترونیک برای سرمایه گذاران مجاز باشد. صنعت ورزش و اقتصاد کشور با هم در ارتباط و تعامل باشند که سرمایه گذار خود را در حوزه اقتصاد کشور تصور کند نه فقط ورزش و همچنین با فسادهای مالی در حوزه ورزش شدیداً برخورد شود تا بتوان امنیت لازم را برای رشد صنعت ورزش رقم زد.

در بخش پیامدها مسلماً اگر در حوزه ورزش عوامل و راهبردهایی برای سرمایه گذاری در ورزش اتخاذ شود پیامدهایی را برای صنعت ورزش کشور دارد، می توان اشاره کرد به اینکه کسب منافع اقتصادی مانند سود و درآمد برای سرمایه گذاران ورزشی، کسب منافع اجتماعی مانند سرمایه اجتماعی و برندسازی در حوزه ورزش و جذب دیگر افراد جامعه، کسب منافع حرفه‌ای مانند ارتباطات و روابط در حوزه ورزش، بهبود تأمین منابع مالی در ورزش، افزایش امکانات و زیرساخت ورزشی، ارتقای کارکرد ورزش در توسعه اقتصادی و همچنین توسعه صنعت و بازار ورزش از پیامدهای سرمایه گذاری در ورزش کشور خواهند بود.

Reference

- Aliyari, M., & Savadi, M. (2023). Developing a model of private sector investment factors with emphasis on national and international sporting events. *Sport Management and Development*, 11(4), 167-192. doi: 10.22124/jsmd.2023.6702. (In Persian).
- Bayarslan, B. (2023). Sports Industry Overview. *Innovative Research In Sport Sciences*, 5-20.
- Del Pisheh, A., & Saki, M. (2022). Policymaking to attract investors in the development of sports spaces and venues. *Urban and Regional Policy*. 1(4). 60-70, <https://civilica.com/doc/1588644>. (In Persian).
- Dougblay, A. D., & Lubyshev, E. A., & Titovsky, A. V., & Krasilnikov, A. A. (2023). Limiting factors of investment activity of the sports industry on the example of international football competitions in Russia. *Theory and Practice of Physical Culture*, (4), 6-8. Retrieved from <http://tpfk.ru/index.php/TPPC/article/view/547>.
- Ebrahimpour, D., & Habibzadeh, A., & Oghli-Cherandabi, Z.Kh. (2020). Study of social factors related to the feeling of social security among marginalized and non-marginalized residents of Tabriz city. *Quarterly Journal of Social Security Studies*, 11 (64), 47-70. (In Persian).
- Emami, A., & Emami, F., & Afshari, M. (2022). The effects of investment development on the economic empowerment of Iran's sports industry: An Exploratory study. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 21(56), 229-254. doi: 10.22034/ssys.2022.1522.2113. (In Persian).
- Ezzati, M., & Dehghan, M.A. (2008). Economic Security in Iran. Economic Studies Office of the Islamic Consultative Assembly Research Center.. (In Persian).
- Gholamian, J., & Elahi, A. R., & Akbari Yazdi, H. (2023). Effective strategies in sponsorship model of Iran's professional sports. *Sport Management Studies*, 15(79), 233-254. doi: 10.22089/smrj.2018.6210.2255. (In Persian).
- Ghasemian, S. (2001). A look at the concept of economic security and its role in economic development. Collection of papers of the Conference on Economic Security Development Strategies, published by the Institute of Business Studies and Research, first edition.. (In Persian).
- Ghajar, M. (2015). Fundamentals of Management and Investment, Houmand Tadbir Publications. Annual Budget Laws of the Country.. (In Persian).
- Havlovska, N., & Rudnichenko, Y., & Lisovskyi, I. (2019). Transformation processes in the system of providing economic security of investment activities of industrial enterprises. *Baltic Journal of Economic Studies*, 5(2), 18-23. DOI:10.30525/2256-0742/2019-5-2-18-23

- jaferi, P., & Hemmati Nezhad, M. A. (2021). -. Contemporary Studies On Sport Management, 11(22), 99-112. doi: 10.22084/smms.2021.23051.2728. (In Persian).
- Kwilinski, A., & Dielini, M., & Mazuryk, O., & Filippov, V., & Kitseliuk, V. (2020). System constructs for the investment security of a country. *Journal of Security and Sustainability Issues*, 10, 345-358. [https://doi.org/10.9770/jssi.2020.10.1\(25\)](https://doi.org/10.9770/jssi.2020.10.1(25))
- Letiagina, E., & Perova, V., & Orlova, E. (2019). Neural network analysis of the development of physical education and sports in Russia as an economic factor of country security. In 4th International Conference on Innovations in Sports, Tourism and Instructional Science (ICISTIS 2019) (pp. 138-142). Atlantis Press. DOI:10.2991/icistis-19.2019.37
- Maddah, M., & Shafiee Nikabadi, M., & Samiee N. (2016). Investigating and Determining Optimized Tax Rates Applicable to the Optimized Level of Public Goods Demand. *J Tax Res* 2016; 24 (30):65-105. URL: <http://taxjournal.ir/article-1-916-fa.html>. (In Persian).
- Mohammed, B. N. H (2023). Assessing sport investment climate in Egypt and its relationship to sports tourism. *Scientific Journal of Applied Research in the Sports Field*, 3(1), 119-146.
- Nakhli, S.R. (2017). Analyzing the impact of government spending on the human development index of provinces and using a panel data model. Master's thesis, Faculty of Economics, Imam Sadiq University.. (In Persian).
- Nazari, R., & Asgarnejad, A. (2011). Effective factors of private sector investment in sports, National Entrepreneurship Conference, Cooperative, Economic Jihad, Nain, <https://civilica.com/doc/136407>. (In Persian).
- Ocholi, I. A. (2023). FOREIGN DIRECT INVESTMENT AND NATIONAL SECURITY: ANALYSIS OF NIGERIA-CHINA ECONOMIC RELATIONS (2010-2020). *Awka Journal of International Relations (AJIREL)*, 1(1).
- Rezaei, Sh. (2021). *Economics of Sports, Leisure and Tourism*, Third Edition, Ilam University Press.. (In Persian).
- Reiche, D. (2015). Investing in sporting success as a domestic and foreign policy tool: the case of Qatar. *International journal of sport policy and politics*, 7(4), 489-504. DOI:10.1080/19406940.2014.966135
- Riazi, V. (2020). Native Pattern of Securing Investments with Emphasis on Economic Dimension. *Strategic Management Studies of National Defence Studies*, 10(39), 86-59. DOI: 20.1001.1.24234621.1399.10.39.3.5. (In Persian).
- Sajadi, S. A., & Rasekh, N., & Razavi, S. M. H., & Dousti, M. (2017). Comparative Study of Sport Structure in Iran and European Countries. *Strategic Studies on Youth and Sports*, 16(36), 23-42.. (In Persian).
- Salmani Bishok, M., & Wasfi, Sh. (2015). Investment security as the basis of economic growth. *Quarterly Journal of East Azerbaijan Police Science*, 5 (19), 141-164.. (In Persian).
- Siemińska, E. W. A. (2020). Specificity of investing on the sports real estate market. *Journal of Physical Education and Sport*, 20, 1156-1164. DOI:10.7752/jpes.2020.s2161
- Tehrani, A., & Ghanbari, A., & Rouhani, S.A., & Razm Ahang, M., & Shahbazi Ghiasi, M., & Fayazi, P. (2022). Monitoring Investment Security in the Year 1400. *Research Center of the Islamic Consultative Assembly*, 2(11), 1-25. DOI:10.1001.1.29809525.1401.1401.12.7.6. (In Persian).
- Wang, Y. (2021, August). Analysis of Risks and Strategies of Investment in Global Sports Industry. In 1st International Symposium on Innovative Management and Economics (ISIME 2021) (pp. 216-221). Atlantis Press. DOI:10.2991/aebmr.k.210803.030
- Wikner, J., & Backstrand, J. (2018). "Triadic perspective on customization and supplier interaction in customer-driven manufacturing", *Production & Manufacturing Research*, 6(1), 3-25. DOI:10.1080/21693277.2017.1415825
- Zakharova, O., & Bezzubchenko, O., & Mityushkina, K., & Nikolenko, T. (2020). Assessment of countries' international investment activity in the context of ensuring economic security. *Problems and Perspectives in Management*, 18(4), 72-84. [http://dx.doi.org/10.21511/ppm.18\(4\).2020.07](http://dx.doi.org/10.21511/ppm.18(4).2020.07).